

[Kai Moltke.]

kommet et skridt videre, og jeg tror ikke, handelsministeren er i stand til på forsvarlig måde at give folketinget de oplysninger, som er en medafgørende faktor ved bedømmelsen af den øjeblikkelige erhvervspolitik.

Og til disse korte bemærkninger skal jeg holde mig og ikke forlænge en debat, som er grebet forkert an, og som ikke kan bringe de oplysninger og resultater, som den skulle have gjort.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg har med største interesse hørt på samtlige ordførere. Jeg har på visse punkter konstateret enighed, men unægtelig også på visse punkter uenighed. Jeg skal forsøge at gennemgå det, der er sagt, som jeg har kommentarer at knytte til. Jeg skal indrømme, at jeg står over for den personlige vanskelighed, at jeg aldrig lærte at skrive ordentligt i skolen, men jeg er jo ikke det eneste folketingsmedlem, der kan døje med at læse, hvad man selv har skrevet under debatten.

Hr. Poul Dam tilsluttede sig i og for sig mine bemærkninger om, at man ikke skulle generalisere, og at i hvert fald industrien ikke befandt sig i nogen krisetilstand, men han pegede bl. a. på konjunkturbarometeret, som viser ringere resultater for nogle virksomheder, uforandret for betydeligt flere osv., og alt i alt tror jeg, hr. Poul Dam gav udtryk for en vis utryghed med hensyn til eksportmulighederne. Om eksportmulighederne kan man jo have en række opfattelser. Der har været strålende eksportvilkår, vi har måske endog ikke fuldt ud kunnet udnytte dem, men det er mit indtryk, at eksportvilkårene stadig væk er gode, for så vidt angår afsætningsforholdene i udlandet. Og må jeg med hensyn til den mindre tryghed, der gav sig udtryk i konjunkturudsigterne og konjunkturbarometeret, gøre opmærksom på, at regeringen har gennemført en finans- og rentepolitik, hvis sigte har været en vis afdæmpning, som var nødvendig af hensyn til vor betalingsbalance.

Endvidere anførte hr. Poul Dam, at investeringerne ikke var steget i reel værdi, men kun i kroneværdi. Jeg har ikke haft lejlighed til at gå så nøje ind i det, men jeg må da konstatere, at en industriinveste-

ringsstigning på ca. 33 pct. på et år ikke er helt ringe, ej heller ligger den, så vidt jeg kan se, hovedsagelig på fast ejendom. Af de 623 mill. kr. repræsenterer stigningen i fast ejendom de 188 mill. kr., stigningen i maskiner, værktøj og andet materiel, som jo er typisk investeringsmateriel, er på 335 mill. kr., hvilket ved hurtig hovedregning viser sig at være noget over halvdelen af den samlede investeringsstigning.

Jeg må bedrøve hr. Poul Dam med, at jeg ikke har læst Svend Bergsøes artikel i dag. Jeg er måske ikke fuldt så flittig en avislæser, som jeg burde være, men jeg mener personlig, at jeg dermed måske også undgår visse ærgrelser.

Jeg er aldeles enig med hr. Poul Dam i, at der er en række flaskehalse, og en af dem er kapitalmangelproblemet. Jeg hentydede ganske rigtig til et privat initiativ — hr. Ivar Nørgaard var inde på det samme — og gjorde opmærksom på, at der dér var dels kapitalmidler, dels det virkelige fornødne, nemlig forretningsmæssig vurderingsevne og ekspertise til stede, og jeg skal villigt indrømme, at det er det, jeg er bange for vil kunne mangle ved et hvilket som helst statsligt initiativ, der måtte blive taget inden for disse områder.

Hr. Poul Dam mente ikke, at de serviceorganer, der stod til rådighed, var udbygget nok, ej heller at de havde kontanter nok, altså de serviceorganer, der beskæftiger sig med forholdet mellem erhvervslivets og det offentlige indsats på en bredere front. Det er nu ikke så ganske lidt, der er til rådighed. Jeg skal som minister vel vogte mig for at sige, at det er for meget, der er til rådighed, for det er det ikke, men det bruges med sparsommelighed. Vi har til fondet til fremme af teknisk og industriel udvikling, hvorom der har været stor enighed, tilsagn på budgetterne stigende op til ca. 40 mill. kr., det begynder beskedent med 21 mill. kr. Man må ikke glemme, at vi endvidere har ordninger om støtte til visse handelsvirksomheder, det er mest til indretning af selvbetjeningsbutikker inden for detailhandelen. Der er dér en revoluerende bevilling på 4 mill. kr., som stammer fra 1953. Der er 30 mill. kr. i henhold til lov af 8. juni 1966 om garantier til finansieringsinstitutter inden for detailhandelen, og de er faktisk ikke fuldt udnyttet. Jeg